

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Slutningen af den Betænkning, som i Sommeren 1897 blev afgiven af „den ved allerhøjeste Ordre af 17de August 1896 nedsatte Kommission til Prøvelse af de gældende Bestemmelser om Tilsynet med Prostitutionen i Kjøbenhavn“, den saakaldte „Sædelighedskommission“, lod et Medlem af Kommissionen, Etatsraad H. A. Jacobi, Borgmester for Kjøbenhavns Magistrats 3dje Afdeling, indføre en Udvikling af sit Syn paa den foreliggende Sag i det hele — friggjort for Kommissionariets Spændetrøje — og ledsagede den med ret udførlige Antydninger af, hvorledes han kunde tænke sig en bedre Ordning formet. Paa Grundlag heraf og af et endnu mere gennemført Forslag, som Hr. Jacobi havde udarbejdet til eget Brug ved den Lejlighed, men som han senere velvilligt har stillet til vor Raadighed, er dette Lovforslag bygget og har i det væsentlige holdt sig dertil. Da nu Sædelighedskommissionens Betænkning ikke er bleven omdelt til Rigsdagens Medlemmer, finde vi det rigtigst til foreløbig Begrundelse og Forstaaelse af Lovforslaget at aftrykke Borgmester Jacobis Fremstilling. Den lyder saaledes:

„Som det fremgaar af Betænkningen, har Kommissionen opfattet Spørgsmaalet, om Staten overhovedet bør etablere en sanitær Kontrol og et specielt Polititilsyn med Prostitutionens Udøvere eller ej, som liggende uden for dens ved Kommissionariet af 17de August 1896 stillede Opgave. Og de 3 Medlemmer af Kommissionen, der principalt ere stemte for Kontrolsystemets fuldstændige Ophævelse, nemlig Assessor Hastrup, Boghandler Philippen og undertegnede, have derfor ikke søgt at begrunde vor Opfattelse i selve Betænkningen.

Mig forekommer det imidlertid, at en saadan Begrundelse ikke helt bør savnes, ikke fordi jeg mener, at der kan fremdrages Momenter af Betydning, som ikke allerede tidligere ere komne frem i Litteraturen, men fordi det forekommer mig ønskeligt, at man paa et Sted og paa let tilgængelig Maade skal kunne finde samlet alle de væsentligste Betragtninger, som spille en Rolle ved Besvarelsen af det betydningsfulde Spørgsmaal om, hvorledes Samfundet bør stille sig over for Prostitutionens Udøvere.

Som Følge deraf har jeg i dette Bilag forøgt, dog kun i de store Hovedtræk, at angive, hvad der for mig har været bestemte.

I Nertallets Udtalelse, Betænkningens p. 13, fremhæves med Rette 3 Hovedsynspunkter for den hele Undersøgelse, nemlig det humane, det sanitære og det politimæssige; og da det for at lette Oversigten anses hensigtsmæssigt, at nærværende Fremstilling saa vidt muligt holder sig inden for de samme Kammer som Betænkningen, vil Spørgsmaalet ogsaa her først blive betragtet fra de samme Synspunkter, om end i en noget anden Orden.

Hvad det sanitære Synspunkt angaar, er det utvivlsomt, at, hvis enhver Kvinde, der driver Utugt som Erhverv, kunde inddrages under Kontrollen, og hvis Lægeundersøgelserne kunde blive foretagne daglig, og med den fornødne Grundighed, og hvis de nævnte Kvinder kunde holdes internerede i hele den Tid, i hvilken de frembyde Smittefare, saa vilde Kontrollen være et særdeles virksomt Mittel til Bekæmpelsen af de veneriske Sygdommes Udbredelse. Men ingen af de nævnte Forudsætninger ere til Stede i det virkelige Liv.

I dette viser det sig tværtimod, at kun en mindre Del af de paagældende Kvinder — i andre Lande angives Tallet ofte endog kun til omtrent en Tiendedel — faktisk inddrages under Kontrollen, at Undersøgelserne højst kunne foretages 1 à 2 Gange om Ugen, at det er umuligt at foretage dem med tilstrækkelig Grundighed, og at Smittefaren kan holde sig i flere Aar, medens Interneringen kun kan udstrækkes over højst nogle faa Maanedere.

Ad Ræsonnementets Vej er det derfor umuligt at naa videre end til at erkende, hvad der i og for sig er selvsølgeligt, nemlig at den sanitære Kontrol i dens nuværende Form gør nogen Nytte, men ikke, om den gør en Nytte, som svarer til eller overstiger de Ulemper, den medfører, og ikke, om den maaste affrækter mange fra overhovedet at søge Lægehjælp i Tide, og ikke, om den muligvis kan erstattes med sanitære Bestem-